

İsa'nın kanı sayesinde (İbraniler 10:19-25)

Tanrı tek Babadır. Tanrı'nın bağında biricik kalan Tanrı, yani Tanrı'nın öz görünümü bu dünyaya geldi. O beden olarak geldi ve insanlık için kanını döktü. O'nun kanı Tanrı'nın kanı olduğu için, o kanda Tanrı'nın yaşamı vardır (Levililer 17:11). O yaşam içimize gelince, geçmişte bizde egemenlik sürdürmüş olan ölümün gücü artık dayanamadan kovuldu. Günahın ücreti ölümdür ama ölümün gücü kaçtığı için biz günahımızdan özgür kıldık (Romalılar 6:23).

Tanrı'nın bize verdiği iman kanla ilgilidir. İsa Mesih kanını dökmek için dünyaya geldi. O kana dayanmayanlar İsa Mesih'in beden olarak geldiğini inkâr edenlerdir, yani Mesih karşıtı'nın ruhundandır (1.Yuhanna 4:3). Tanrı içimizdeki İsa'nın kanını gördüğü için bizi doğru sayıyor, başka sebeplerden dolayı değildir.

İman edenler bedenden ayrıldığı an cennet bahçesine girer, ama iman etmeyenler ise ölümler diyarında kalır ve zaman olunca dipsiz derinliklere girer. Dipsiz derinliklere girmek ne kadar korkunç ki, kendilerin dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsa'ya yalvaran cinler de vardı (Luka 8:31). Ama cennet bahçesinde olanlar Rab tekrar geldiğinde diriltilecekler, bu dünyada yaşayan kutsallar ansızın değişip havada Rab ile görüşecekler. Dipsiz derinliklere girmiş olanlar en sonunda oradan çıkıp ateş gölüne atılacaklar, o zaman ölüm ve ölümler diyarı da ateş gölüne atılacaklar (Vahiy 20:13-15).

İsa'nın kanını içenler kendi tecrübelerini başka insanlara duyurmalılar. İsa çarmıhta ölmeden önce öğrencilerine 'Müjdeleyin!' diye buyurdu. Ama dirildikten sonra 'Tanıklık edip bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin. Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin!' diye buyurdu. Sokaklarda "Kiliseye gelin!" diye bağırarak insanları değiştiremez. İnsanlar bunu görünce 'Bunlar dini yaymaya çalışıyorlar' diye düşünürler.

Can kurtarmak için Rab'bin çalışmasını sağlamak lazımdır. İsa bizlere 'Hastaları iyileştirin, ölümleri diriltin, cüzamlıların temiz kılın, cinleri kovun' diye söyledi. Ama maalesef birçok insan bilinmeyen dillerle konuşarak cinleri kovmakla tatmin oluyorlar ve daha ilerleyemiyorlar. Markos 16:20 "Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu" diye söyledi. Biz Rab'bin bizimle birlikte çalışması için sürekli dua ederek müjdeyi duyurmalıyız.

Dünya şimdi uygarlık fırtınasının etkisi altındadır. İnsanlar ultra modern bilime alıştıkları için ruhsal işler hakkında bilgisizler, ve gitgide meraksız oluyorlar. Böyle durumda bizim yapmamız gereken iş, ruh gerçekten var olduğunu insanların bilmelerini sağlamak ve İsa'nın kanının lütfünü almalarını sağlamaktır. Müjdeciler müjdeliyorlar ama canları kurtaramıyorlar. Çünkü

insanlar onların sözlerine güvenmiyorlar. Müjdeci her ne kadar iyi bir insan olsada onun sözü güvenilir değilse kimse kurtulamaz. Müjdecinin sözü güvenilir olmak için mutlaka Ruh'un yardımını lazım. Bu nedenle İsa öğrencilerine Kutsal Ruh'u alıncaya kadar Yeruşalim'den ayrılmamasını buyurdu (Elçilerin işleri 1:8).

İsa Rab'bin sofrasını dini ayinleri olarak buyurmadı. 'Tapınağı yıkın' demiştir. Kutsal Yasa'nın bütün ayinlerini etkisiz kılmış olan İsa acaba tekrar yeni bir ayin yapar mı? Rab'bin sofrası, İsa söz beden olup bizim için kanını döktüğünü anmaktır. Eski antlaşma kilisesindeki insanlar Şabat Gününü tuttular, bu yaratıcı olan Tanrı'yı anmaktır, Yeni antlaşma kilisesindeki insanlar Rab'bin gününde toplanıyorlar, bu ekmek bölmek içindir (Elçilerin işleri 20:7). Ekmek bölmenin amacı Rab'bi anmaktır (1.Korintililer 11:24-25). Rab'bi nasıl anıyoruz? Rab'bin kanını ilan ederek (1.Korintililer 11:26).

Rab'bin kanını ilan ederken Kutsal Ruh'a dayanarak büyük istekle yapmalıdır. Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi anne sevgisiyle yapmalıdır. Kutsal Yasa'nın tümü bu iki buyruğa dayanır: 'Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin' Ama Kutsal Yasa altındaki sevgi sınırlıdır. Çünkü insanın sevgisi kısıtlıdır. İsa bu eski buyruğu etkisiz kıldı ve 'Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin!' (Yuhanna 13:34) diye yeni bir buyruk verdi.

Yeni bir buyruk nedir? Rab Efes kilisesinin başlangıçtaki sevgisinden uzaklaştığını söyledi. Ve tövbe ederek başlangıçta yaptıklarını sürdürmezse, gelip kandilliğini yerinden kaldıracığını söyledi (Vahiy 2:1-4). O zaman başlangıçtaki sevgi nedir? İnsanların bu dünyada doğarak ilk tecrübe ettikleri şey anne sevgisidir. Evlenen Gelin ile Damat'ın sevgisi ne kadar ateşlidir? Ama birçok insan birkaç yıl içinde ayrılıyorlar. Beden sonsuz değildir. Ama annenin sevgisi sonsuzdur.

Rab bizlere 'Sen beni seviyor musun?' diye soruyor. Rabbi sevdiğimiz zaman sevgimiz anne sevgisi gibi olmalıdır. Anne sevgisi varsa asla sevdiği kişiyi terk etmez. Anneler kendi çocuklarını asla terk edemez. Biz anne sevgisiyle canları sevmeliyiz, ve Rab'bi sevmeliyiz. Bu Kutsal Ruh'un işleyişiyle mümkün oluyor.

1.Korintililer 11:29 "Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder" diye söyledi. Bizdeki öz günah ve kişisel günah Rab'bin kanıyla kaldırıldı, artık O'nun kanını inkâr etmemeliyiz. 1.Korintililer 11:30-32'de şöyle yazılmıştır: "İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür. Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor." Kilisede terbiye için bunun gibi zorluklar çekenler olabilir. Biz kendi kendini mahkûm eden olmayalım, can kurtarmak için anne sevgisiyle

İsa'nın kanını ilan edelim.

20141207 SEMONE